

Prastar zakon v chinovnicheskata galaktika e: tam, kydeto naj-malko se raboti da se provezhdat naj-mnogo sybraniya. Verоятno e taka, zashtoto, zasedavajki, chinovnicite pridobivat chuvstvoto, che sa polezni i neobhodimi na njakogo. Na mnozina ot tjah sybranijata osigurjavat falshivo alibi, che syshtestvuvat, i ako v daden period ne spazjat brojkata, u vsichki se porazhda chuvstvoto za grjah i razlozhenie. Togava iz koridorite mozhe da se chue njakoj zagrizheno da kazva: „Abe hora, kolko otdavna ne sme imali sybranie!”, kakto njakoga se govorelo: „Otdavna ne sym se izpovjadval!” ili „Krajno vreme e da ida na zybolekar...”

Podobno na Vechnata opashka, i sybraniето e svoeobrazna kolektivna molitva kym administracijata. Po-tochno tova e prinasjane na vreme v zhertva pred oltara na kancelarskija nachin na zhivot, sredstvo na sybirane na kolkoto se mozhe po-goljama grupa sluzhiteli v kolkoto se mozhe po-malko pomeshtenie za kolektivno ochistvane na syvestta.

S techenie na vremeto vseki chinovnik pravi ot kancelarijata si shto-gode ujutno, poluchastno ukritie. Vmyknali se dylboko v legovishteto na otdela, sluzhbata ili sektora, mnozina sa sklonni da zabravjat, che sa podchineni na slozhnata piramidalna organizacija (piramida v piramida v piramida...), po chijto vyrhove sa shefovete, pomoshnicite, zamestnicite, nakraja – samijat Direktor. Poradi tova se nalaga kolkoto se mozhe po-chesto na placa da se strojava celijat polk, za da byde postaven vseki na mjestoto si. Kolkoto i da se natjaga njakoj shef na sektor, vse pak po vreme na sybraniето – sluzhbata bozhija –shte trjabva da izpee kato laterna molitvata si, za da dokazhe svojata bditelnost, izpylnitelnost i lojalnost pred Rykovodstvoto, kakto i naj-mogyshtijat kardinal, ta dori i samijat papa trjabva pone vednyzh dnevno da padnat na kolene

pred razpjetieto i da se prekrystjat pred vsichki. Tova e cenata na vlastta, kojato trjabva da platjat, a v syshtoto vreme i prichinata, poradi kojato imame tolkova mnogo oratori na vsjako sybranie. Osven tova, ne biva da se prenebregne i fakta, che vsjako sybranie e malyk vedomstven teatyr, znachi, idealno mjasto, kydeto mogat da se osvobodjat natrupanite strasti. Dori e vyzmozhno da se razlichi kamernata piesa (sybraniето na otdela) ot dramata (sybraniето na sektora) ili ot sybraniето, na koeto trjabva da prisystva cjaloto uchrezhdenie, koeto tvyrde napomnja na operna premiera sys solisti-zvezdi, hor i statisti, koito nito pejat, nito govorjat. V tozi vedomstven teatyr vsichki prisystvashti sa syshtevremenno i publika, i izpylniteli, ta chesto se sluchva njakoj neznachitelen statist, prisystvasht po prinuda, da izticha na avanscenata i s pronizitelnem tenor da prekysne arijata na glavniya geroj.

Kogato njama nikakyv razumen povod za novo sybranie, na koeto sluzhiteelite da razmenjat misli, rykovodstvoto v dadeno chinovnichesko gnezdo obiknoveno pribjagva do fiktiven dneven red, zad chiito nerazbiraemi tochki se krijat ednovremenno i absoljutna bezsmislenost, i prastara neobhodimost ot sybraniya. Sviknali s uslovnostta na bezsmislicite, sluzhiteelite dori ne zabeljazvat oshte edna nova bezsmislica v starata poredica. No naj-vazhnijata povod za novo sybranie, v kraja na kraishtata, vse pak e samoto sybranie!

A to trjabva da byde iztyrpjano...